

RÓMA ÖSSZEFOGLALÁS (9.A, 2026. márc. 2.)

Csapatalakítás

Porsenna, Brennus, Hannibál, Attila
Caligula, Vespasianus, Diocletianus, Theodosius
Tacitus, Livius, Suetonius, Plutarkhosz
Cato, Caesar (!), Pompeius, Antonius

1. TOPOGRÁFIA, KRONOLÓGIA

Az útelágazásnál arra menjetek, amelyik esemény korábban történt – hová érkeztek?

Mucius Scaevola (i. e. 508) / Vae victis (i. e. 387)

Attila halála (453) / hidzsra (622)

milánói edictum (313) / Milvius-hídi csata (312)

Karthágó

Pannónia meghódítása (i. e. 9) / Gallia meghódítása (i. e. 1. sz.)

trecento (1300-as évek) / skizma (1054)

Nagy Szt. Gergely pápa uralkodása (600 körül) / Arius élete (3/4. sz.)

Konstantinápoly

2. „VILLÁMKÉPEK”

teljes képből → 100 pont

kivágatból (+ egy esetben bónusz) → 200 pont

1. Traianus oszlopa – Róma, 110-es évek
2. Rubens: Mars és Rhea Silvia – 1617
3. Monte Cassino-i csata – 1944. febr. – máj
4. Pantheon – jelen formájában i. sz. 2. sz. (Hadrianus teljesen újjáépítteti)

1. A józsefvárosi templom főoltára (Hild József) – 1830 körül
2. Vincenzo Camuccini: Caesar halála – 1798
3. Pécs, II. számú ókeresztény (korsós) sírkamra – i. sz. 4. sz.
4. Attila és Szent Leó pápa („D” iniciálé a Képes Krónikában) – 14. század,

1. Caracalla termái – i. sz. 3. sz.
2. Augustus-gemma / Gemma Augustea – Kr. u. 1. sz.
3. Titus diadalív – i. sz. 70 után
4. A capitoliumi anyafarkas – Kr. e. 5. sz.

1. Mohamed elhelyezi a Kába-követ a mekkai szentélybe négy arab törzs képviselőivel
2. Giotto: Betlehemi gyermek-gyilkosság – 1305 körül
3. Ostia, ókori latrina – Kr. u. 100 körül
4. Sziklamecset, Jeruzsálem – 7. sz. vége

3. FORRÁSISMERET

ForrásA (szerző: cím / téma)

100

„hatodik és hetedik consulságom idején, miután a polgárháborúnak véget vetettem, a legfőbb hatalom közös egyetértéssel rám ruházott birtokában az állam ügyeinek intézését a magam hatalmából a senatus és a római nép kezébe tettem le ... 13.-dik consulságom évében a senatus és a lovagrend és az egész római nép a haza atyjának jelentett ki” (Augustus) (uő: Res gestae...) (37. o.)

200

„Arca természettől fogva félelmetes volt, és ő tükör előtt rémületesnél rémületesebb fintorokat gyakorolva, szándékkal még förtelmesebbé igyekezett lenni. ... halálos bünt követett el valaki, ha elhaladván előtte felülről nézett rá, vagy bármi okból kimondta azt a szót, hogy kecske” (Caligula) (Suetonius: Caesarok élete)

300

„itt minden vezér nélkül sánccal és árokkal megerősítették a táborukat, és szép csendben semmi egyebet nem tettek, mint ami az eleségszerzéshez szükséges volt, és pár napig bántatlanul és senkit nem bántva tartózkodtak ott. A városban nagy volt az ijedelem... majd tárgyalni kezdtek a kibékülésről, s kölcsönös feltételekkel olyan engedményekkel olyan feltételekben állapodtak meg, hogy legyenek meg a plebejusoknak is a maguk tisztségviselői... (i. e. 494) (Livius: Ab urbe condita) (32. o.)

400

„S a vendégség alkalmával a barbarok Attélászt, mi pedig a császárt magasztalván, Vigilász azt mondá: nem igazság istent és embert összehasonlítani, Attélászt embernek, Theodózioszt istennek mondván. Megbosszankodtak ezen az únnok és hirtelen föllobbanva szitkozódtak.” (Priszkosz rétor töredékei, aki 448/449 körül Attilánál volt követségben)

ForrásB

100

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott számotokra a böjtölés, ahogyan előíratott azok számára is, akik elöttetek [éltek], hátha istenfélők lesztek. Meghatározott számú napig [íratott elő számotokra a böjtölés], de aki beteg közületek vagy úton van, annak máskor azonos számú napot [kell böjtölnie]. S akik képesek lennének rá [de nem akarnak böjtölni], azoknak váltsággént egy szegényt kell élelmezniük. Aki pedig önként tesz jót, az a maga számára jó! Ám jobb nektek az, hogy böjtöltök, bárcsak tudnátok.” (Korán, 2. szúra)

200

„Követvén a szent atyákat, mindnyájan egybehangzólag kinyilvánítjuk, hogy egy és ugyanazon Fiút, a mi Urunk Jézus Krisztust valljuk, aki tökéletes az istenségben, és aki tökéletes az emberi létben; aki valósággal Isten, és valósággal ember; [...] egylényű az Atyával istenség szerint, és ugyanő egylényű velünk emberi lét szerint; mindenben hasonló hozzánk, kivéve a bűnt. Istenség szerint eleve az Atyától, emberi lét szerint pedig ugyanő az utolsó napokban érettünk és a mi üdvösségünkért az istenszülő szűz Máriától született. Ugyanezt az egy Krisztust, aki Fiú, Úr, Egyszülött, két természetből összeelegyítetlenül, elválhatatlanul, oszthatatlanul, elkülönítetlenül valónak ismerjük el.” (kalcedoni zsinat, 451)

300

„Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől; született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű, és minden általa lett. Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért, leszállott a mennyből, megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett.” (níceai zsinat, 325)

400

„Ha valaki nem vallja, hogy az Emmánuel valóságos Isten, minek következtében a Szent Szűz Istenszülő (mert test szerint szülte Isten testté lett Igéjét), az legyen kiközösítve.” (431, efezusi zsinat 1. kánonja)